

til hvilken der naturligvis er stærk Frekvens. Der findes en Tunnel, en Gennemskæring ved Nørrebro, som blev anbragt ved Banens Anlæg, og som er i meget høj Grad belastet. En enkelt Dag er der optalt ikke mindre end 13 000 Fodgængere og Cyclister foruden den betydelige Vognførdse, der foregaar til og fra Havnen, og tillige den Trafik, som Sporvognene fremkalder; altsaa denne Smule Tunnel har en Færdse, som til Tider er livsfalig. Det er derfor nødvendigt, at vi snarest muligt aflaster den stærke Færdse i Tunnelen. Det har været under Overvejelse i Byraadet, at man skulde søge en ny Forbindelse etableret længere Øst paa, muligvis endda to Forbindelser, idet man tænker sig, at dette dog vil være nødvendigt Fremtiden. Tillige vil det sikkert om ikke lang Tid blive nødvendigt at etablere endnu en Forbindelse, nemlig en Gangforbindelse umiddelbart op til den nye Bnegaard over Jernbaneterrænet over til det saakaldte Aalykkemark, hvor man er i Færd med at foretage eller i en nær Fremtid vil foretage en betydelig Havneudvidelse med et nyt Bassin. Dels af Hensyn til dette nye Bassin, dels af Hensyn til den nye Bydel, der naturligvis vil rejse sig her, vil det være nødvendigt ogsaa at aabne dette Gangbrøspørgsmaal bragt i Orde. Men først og fremmest vil det dreje sig om Tunnelen Øst for den Tunnel, vi har Øjeblikket ved Nørrebro.

Jeg vil da rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, om der ikke er Mulighed for, at vi kan paaregne Statens Støtte ved Gennemførelsen af saadanne Forbindelsesveje, hvor Jernbanen har hinnet Kommunikationen. Den højtærede Minister skal ikke blive bange, fordi jeg nævner flere end een Forbindelse. Der vil selvfølgelig gaa en passende Tid mellem Tablingen af hver af disse Forbindelser og det er ganske givet, at da Kommunen naturligvis kommer til selv at betale den væsentligste Part, etablerer man ikke Luksusforbindelser, men kun dem, der er bydende nødvendige. Jeg kan vel rne med, at Staten vil stille sig velvilligt efter de Kalamiteter, som Banen derovre fremkalder.

Det æde Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Gerh. Nielsen) berørte i sin Tale floden et Spørgsmaal, som har ikke ringent interesse, nemlig Spørgsmaalet om den Betaling og de Dagpenge, der i Henhold til Ulykkesforsikringsloven ydes for Arbejde, der er kommet til Skade. Den højtærede Indenrigsminister har i

Dag, saa vidt jeg forstod, udtalt sig ret velvilligt overfor dette Spørgsmaal, og jeg fik ogsaa af den højtærede Ministers Udtalelser det Indtryk, at der dog maaske var en Mulighed for paa en eller anden Maade at faa Spørgsmaalet løst. Da nu disse Dagpenge og denne Erstatning er lovbundne, er fastsatte i Loven, og den højtærede Minister mente, at man dog paa en eller anden Maade kunde komme over Vanskelighederne, drister jeg mig til at pege paa et Spørgsmaal af lignende Art, hvor Ydelserne ogsaa er lovbundne, og i den Anledning rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Spørgsmaalet angaar nemlig Tyendeloven og de i denne fastsatte Kostpenge. Der bydes efter Loven Kostpenge af 66 Øre pr. Dag. De bydes i Tilfælde, hvor Tyendet uberegtiget bliver bortvist, eller hvor det som sygt ikke længere er i Husbondens Brød, muligvis er i Hjemmet eller bliver plejet andetsteds. 66 Øre er naturligvis i en Tid som vor langtfra tilstrækkeligt. Det er mig klart, at Beløbet er fastsat i Loven, men for saa vidt der er Mulighed for at komme igennem med Hensyn til Ulykkesforsikringslovens Erstatning og Dagpenge, kunde man dog maaske ogsaa komme igennem paa dette Omraade. Hvis der er Mulighed derfor, vil jeg meget varmt anbefale, at det sker.

Jeg har en Henstilling at gøre til den højtærede Forsvarsminister angaaende en Haandværksmester i Odense, som gennem mange Aar har været beskæftiget som Sadelmager for 6te Regiment i Odense, men nu pludselig har faaet Meddelelse om, at han ikke mere skal udføre det Arbejde, som han hidtil har haft for Regimentet. Dette Arbejde skal udføres paa Nyborg Straffeanstalt. Jeg skal ikke kritisere det Forhold, at Straffangerne beskæftiges ved et nyttigt Arbejde, thi det er ganske afgjort en Nødvendighed. Hvilken Art af Arbejde det just skal være, derom skal jeg ikke udtale mig; men der kunde dog maaske findes andre Veje til Beskæftigelse af dem. Jeg vil i hvert Fald henstille til den højtærede Forsvarsminister, om der ikke var en Mulighed for, at der kunde gives denne Mand nogen Respit. Nu har han i 28 Aar arbejdet for Regimentet, og det har været det væsentligste af hans Arbejde. Han har derfor ikke kunnet erhverve væsentlig andre Kunder at falde tilbage paa, efter at han nu har faaet sin Afsked. Kunde der ikke gives ham en Respit af et Aarstid eller lignende? Jeg vil ligeledes henstille, om man ikke i